Úrvacsorakendő

Textil- és viseletgyűjtemény

Leltári szám:	50.204.1
Készítés ideje:	1705
Készítés helye:	Felső-Magyarország
Anyag:	ezüstfonal; selyemfonal; vászon
Technika:	kétoldalas, mintázott laposöltés; száröltés
Méretek:	szélesség: 90 cm hosszúság: 91 cm

A kendő sarkaiban a magyar hímzések egyik jellegzetes török eredetű mintájának, a csigásan hajló, virágos indának késői változata. Az inda öblét akantuszvirág díszíti. Az inda szárán áthajló, apró kacsokon ülő szegfű- és gránátalmabimbók még a reneszánsz motívumok őrzői, de megformálásukon, valamint az indák díszítésén már érezhető a barokk hatás.

A kendő közepén apró tulipánokkal díszített egyszerű levélkoszorúban az ajándékozó neve és az ajándékozás ideje: SIE: SE BARBARA SOS 1705 DIE 21 NOV.

A felirat alapján arra következtethetünk, hogy a kendőt Sos Barbara (Borbála) sajátmaga (*Sie selbst*?) hímezte.

Irodalom

- László Emőke: *Magyar reneszánsz és barokk hímzések. Vászonalapú úrihímzések*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2001. - Nr. 192.
- Szerk.: Péter Márta: *Reneszánsz és manierizmus. Az európai iparművészet korszakai*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1988. - Nr. 421. (László Emőke)
- Csermelyi Sándor: *Magyar hímzések kiállításának leíró lajstroma*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1918. - Nr. 99.

© 2012-2026, Minden jog fenntartva Iparművészeti Múzeum